

STRAJK GŁODOWY AŻ DO ŚMIERCI W OBRONIE ŻYCIA

Wiadomość do społeczeństwa, mojej rodziny, moich przyjaciół

Nazywam się Aristotelis Chantzis. Jako członek i mieszkaniec społeczności squatterskiej Prosfygika przy alei Alexandras Avenue rozpoczynam strajk głodowy do śmierci, uznając tę akcję za środek walki mający na celu zwrócenie uwagi na zbiorową walkę o zachowanie Prosfygika przy alei Alexandras Avenue jako osiedla socjalnego i struktury solidarności dla grup społecznych znajdujących się w trudnej sytuacji, jako zorganizowanej społeczności walczącej o swoje prawa.

Atak, z którym mamy do czynienia, jest częścią całościowego ataku państwa i kapitalizmu na świat społeczności, samoorganizacji, solidarności i oporu społecznego.

Społeczność Squatted Prosfygika powstała w 2010 roku, w okresie, gdy społeczeństwo greckie nieustannie wychodziło na ulice, organizowało zgromadzenia na placach i tworzyło struktury solidarnościowe, próbując znaleźć rozwiązanie na życie pod butem reżimu memorandum. Społeczność Okupowanej Prosfygiki nadal uczestniczy w walkach społecznych i klasowych.

Państwo, niezależnie od tego, która partia była u władzy, planowało porzucenie i degradację Prosfygiki jako standardową taktykę przed nadejściem gentryfikacji. Przez lata wykorzystywał wszelkie nieetyczne środki, aby służyć interesom osób prywatnych, wykonawców, firm oraz wzmocnić polityczną klientelę regionalnych gubernatorów, władz miejskich i rządu. Gdyby nie społeczność, która przez te wszystkie lata dbała o budynki Prosfygiki, zostałyby one już dawno zburzone.

Społeczność Squatted Prosfygika to społeczna propozycja sprzeciwu wobec świata samotności, indywidualizacji, niepewności, bezdomności oraz nieodpowiedniej lub nieistniejącej opieki medycznej, które narzucają nam państwa i kapitalizm. Stworzyliśmy 22 struktury solidarnościowe zajmujące się edukacją, zdrowiem, żywnością, kulturą, sztuką, wsparciem technicznym w zakresie mieszkalnictwa, wzmocnianiem pozycji kobiet i kobiecości oraz ich kolektywizacją, demokratyzacją rodziny oraz indywidualnym udziałem w sprawach wspólnych. Budujemy relacje oparte na zaufaniu, bezpieczeństwie, przyjaźni i solidarności z innymi ludźmi. Relacje te i struktury nie są ograniczone do niektórych członków, ale stanowią naszą propozycję społeczną dla całego społeczeństwa. Działamy w sposób bezpośrednio demokratyczny poprzez cotygodniowe zgromadzenia ogólne i konferencje plenarne.

Naszym celem jest rozwiązywanie problemów społecznych. Naszym celem jest tworzenie społeczności i struktur solidarnościowych, które wspierają grupy społeczne znajdujące się na marginesie społecznym.

Poprzez strajk głodowy zapraszam Państwa do bliższego poznania tej społeczności, jej struktur solidarnościowych i jej mieszkańców, do zapoznania się z nami, do poszerzenia świata społeczności, do zjednoczenia naszych głosów, naszej tęsknoty za życiem i naszych zmagañ!

W sprawie strajku głodowego na śmierć:

Jako społeczność squatterska Prosfygika postanowiliśmy bronić naszej propozycji społecznej, ludzi, struktur i pamięci historycznej Prosfygiki do samego końca. Naszym jasnym wyborem i obowiązkiem jest poświęcenie nawet naszego życia dla kontynuacji życia. Wiemy bowiem, że jeśli Prosfygika zostanie ewakuowana, znaczna część z nas znajdzie się na ulicy. Osoby starsze i chore umrą na ulicach, a dzieci stracą swoje domy i szkoły, co będzie miało nieobliczalne konsekwencje dla ich zdrowia fizycznego i psychicznego oraz przebiegu ich życia. W oparciu o tę zbiorową decyzję o obronie siebie, dobrowolnie postanowiłem rozpocząć strajk głodowy na śmierć, z najwyższym szacunkiem dla życia.

Wybrana przeze mnie metoda pozwala strajkującemu na długotrwały strajk głodowy, dzięki czemu jest wystarczająco dużo czasu, aby przekazać społeczeństwu swoje żądania. Oczywiście zdaję sobie sprawę, że od pierwszych dni i przez cały czas trwania strajku mogę doświadczać komplikacji zdrowotnych, nie tyle z powodu głodu, co z powodu zatrzymania akcji serca. Wiem również, że nawet jeśli wynik będzie pomyślny, przewlekły głód może spowodować nieodwracalne szkody, głównie w moim układzie nerwowym, nawet w okresie powrotu do zdrowia.

Moja dieta obejmuje:

Woda, herbata, 10–25 gramów cukru dziennie, 1–1,5 łyżeczki soli dziennie, witaminy B1, B6, B12, magnez i potas.

Postulaty strajku głodowego są następujące:

- **NATYCHMIASTOWE UNIEWAŻNIENIE UMOWY PRZEZ REGION ATIKI.**
- **WSZYSCY MIESZKAŃCY PROSFYGIKI POWINNI POZOSTAĆ W SWOICH DOMACH, W MIEJSCU I OKOLICY, W KTÓREJ MIESZKAJĄ I NAWIĄZALI WIĘZI SPOŁECZNE, KULTURALNE I ORGANICZNE.**
- **KONKRETNE GWARANCJE PRZYWRÓCENIA PROSFYGIKI PRZEZ ORGANIZACJĘ POZARZĄDOWĄ „KATOIKOI KAI FILOI PROSFYGIKON L. ALEXANDRAS NON PROFIT CIVIL LAW COMPANY” Z WŁASNYM FINANSOWANIEM! – ŻADNYCH ŚRODKÓW PUBLICZNYCH NA „REWITALIZACJĘ” PROSFYGIKI!**

Aristotelis Chantzis
Członek i mieszkaniec społeczności squatterskiej Prosfygika, L. Alexandras

5/2/2026